

WNIEBOWZIĘTA

Tygodnik Parafii pw. Wniebowzięcia NMP
w Polanicy – Zdroju

nr 18 (537) 12.05.2024 r.

VI NIEDZIELA
WIELKANOCNA

W numerze:

Kącik biblijny

Istota Mszy Świętej

**Wniebowstąpienie Jezusa
Chrystusa**

Ogłoszenia duszpasterskie

Intencje mszalne

Idźmy na cały świat i głośmy
radosną nowinę o zbawieniu. Pan
jest z nami przez wszystkie dni,
aż do skończenia świata.

Redakcja

Dz 1, 1-11

Czytanie z Dziejów Apostolskich

Pierwszą Księgę napisałem, Teofilu, o wszystkim, co Jezus czynił i czego nauczał od początku aż do dnia, w którym dał polecenia apostołom, których sobie wybrał przez Ducha Świętego, a potem został wzięty do nieba. Im też po swojej męce dał wiele dowodów, że żyje: ukazywał się im przez czterdzieści dni i mówił o królestwie Bożym. A podczas wspólnego posiłku przykazał im nie odchodzić z Jeruzolimy, ale oczekiwać obietnicy Ojca: «Słyszeliście o niej ode Mnie – mówił – Jan chrzczył wodą, ale wkrótce zostaniecie ochrzczeni Duchem Świętym». Zapytywali Go zebrani: «Panie, czy w tym czasie przywrócisz królestwo Izraela?» Odpowiedział im: «Nie wasza to rzecz znać czasy i chwile, które Ojciec ustalił swoją władzą, ale gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami w Jeruzalem i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi». Po tych słowach uniósł się w ich obecności w górę i obłok zabrał Go im sprzed oczu. Kiedy jeszcze wpatrywali się w Niego, jak wstępował do nieba, przystąpili do nich dwaj mężowie w białych szatach. I rzekli: «Mężowie z Galilei, dlaczego stoicie i wpatrujecie się w niebo? Ten Jezus, wzięty od was do nieba, przyjdzie tak samo, jak widzieliście Go wstępującego do nieba».

Pan wśród radości wstępuje do nieba

Wszystkie narody, klaskajcie w dłonie, *
radosnym głosem wykrzykujcie Bogu,
bo Pan Najwyższy i straszliwy, *
jest wielkim Królem nad całą ziemią.

Bóg wstępuje wśród radosnych okrzyków, *
Pan wstępuje przy dźwięku trąby.
Śpiewajcie psalmy Bogu, śpiewajcie, *
śpiewajcie Królowi naszemu, śpiewajcie.

Gdyż Bóg jest Królem całej ziemi, *
hymn zaśpiewajcie!
Bóg króluje nad narodami, *
Bóg zasiada na swym świętym tronie.

Ef 4, 1-13

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Efezjan

Bracia: Zachęcam was ja, więzien w Panu, abyście postępowali w sposób godny powołania, do jakiego zostaliście wezwani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc siebie nawzajem w miłości. Usiłujcie zachować jedność Ducha dzięki więzi, jaką jest pokój. Jedno jest Ciało i jeden Duch, bo też zostaliście wezwani do jednej nadziei, jaką daje wasze powołanie. Jeden jest Pan, jedna wiara, jeden chrzest. Jeden jest Bóg i Ojciec wszystkich, który jest i działa ponad wszystkimi, przez

wszystkich i we wszystkich. Każdemu zaś z nas została dana taśka według miary daru Chrystusowego. Dlatego mówi Pismo: «Wstąpiwszy na wysokości, wziął do niewoli jeńców, rozdał ludziom dary». Słowo zaś „wstąpił” cóż oznacza, jeśli nie to, że również zstąpił do niższych części ziemi? Ten, który zstąpił, jest i Tym, który wstąpił ponad wszystkie niebiosy, aby wszystko nappełnić. On też ustanowił jednych apostołami, innych prorokami, innych ewangelistami, innych pasterzami i nauczycielami, aby przysposobili świętych do wykonywania posługi dla budowania Ciała Chrystusowego, aż dojdziemy wszyscy razem do jedności wiary i pełnego poznania Syna Bożego, do człowieka doskonałego, do miary wielkości według Pełni Chrystusa.

Alleluja, alleluja, alleluja

Idźcie i nauczajcie wszystkie narody.

Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata.

Mk 16, 15-20

Słowa Ewangelii według Świętego Marka

Jezus, ukazawszy się Jedenastu, powiedział do nich: «Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu! Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; a kto nie uwierzy, będzie potępiony. Te zaś znaki towarzyszyć będą tym, którzy uwierzą: w imię moje złe duchy będą wyrzucać, nowymi językami mówić będą; węże będą brnąć do rąk, i jeśli by co zatrutego wypili, nie będzie im szko-

dzić. Na chorych ręce kłaść będą, a ci odzyskają zdrowie». Po rozmowie z nimi Pan Jezus został wzięty do nieba i zasiadł po prawicy Boga. Oni zaś poszli i głosili Ewangelię wszędzie, a Pan współdziałał z nimi i potwierdzał naukę znakami, które jej towarzyszyły.

Drodzy bracia i siostry! Jak w Pierwszym Czytaniu tak i w Ewangelii (Mk 16,19) z dnia, mamy do czynienia z tym samym czasownikiem greckim - **analam-banō** czyli podnieść jakąś rzecz, wziąć do siebie. Różni się on jednak od czasownika użytego w Liście do Efezjan, gdzie czytamy: **anabainō** - unieść się, wspinać się w górę; ktoś kto przeniknął niebiańskie tajemnice, wiąże się zawsze z przeszłym pobyt w Niebie. Jedynie

Syn mógł: zstąpić a następnie wstąpić z powrotem do Nieba. Zatem, najdokładniej można zrozumieć co się wydarzyło gdy Chrystus zmartwychwstał, właśnie z Listu do Efezjan. Autor użył w swoim tekście natchnionym przez Ducha Świętego - odpowiedniego czasownika, który mówił ówczesnym czytelnikom bardzo wiele.

Mk 16,9-20 doczekał się nawet wśród biblistów takich określeń, jak „największa zagadka literacka NT” czy „najpoważniejszy problem tekstualny w NT”. Problem wynika z faktu, że powyższego tekstu nie ma w niektórych istotnych rękopisach, a konkretnie w Kodeksie Synajskim i Kodeksie Watykańskim. Omawianego fragmentu brakuje też m.in. w prze-

kładach starołacińskich, w około 100 rękopisach ormiańskich czy dwóch najstarszych rękopisach gruzińskich. Do tego należy wspomnieć, że „dłuższego zakończenia” nie znalazł Klemens Aleksandryjski i Orygenes, zaś Euzebiusz z Cezarei oraz Hieronim zaświadcza, że w większości greckich kopii Ewangelii Marka, jakie były im znane, tego zakończenia również nie było. Z drugiej strony przeważająca większość dostępnych świadectw tekstualnych zakończenie to zawiera. „Dłuższe zakończenie” Ewangelii Marka znajduje się w 99% całkowitej liczby rękopisów greckich oraz innych świadectw tekstualnych (przekładów bądź cytatów w pismach Ojców Kościoła), jakie dotrwały do naszych czasów. Panuje zasadnicza zgodność co do tego, że Mk 16,15-20 został dołączony do pierwotnego tekstu Ewangelii Marka w pierwszej połowie II stulecia.

Przejdźmy teraz do samego tekstu. Niewiara uczniów z akapitu wcześniejszego, którego dzi-

siejsza perykopa nie zawiera - z gr. **apistia**, zostaje surowo zganiiona; mało tego, postawa uczniów zostaje dodatkowo określona mianem „zatwardziałości serca” z gr. **sklerokardia**. Zostaje to jednak pomyślnie rozwiązane i głoszeniu Dobrej Nowiny mają towarzyszyć „znaki” (gr. **semeia**). W tym miejscu idea „znaków”, które towarzyszą wierzącym, zdradza wpływ tradycji Janowej. W tym znaczeniu „znaki”, którymi są wydarzenia określane jako „dzieła” lub „cuda” i wskazujące na mesjańską godność Jezusa, w Mk 16,17 wskazują na mesjański autorytet Jezusa, jakim będą obdarzeni uczniowie.

„Powołanie tych, którzy głoszą Jezusa, wykracza daleko poza to, co może ujrzeć oko; [uczniowie] przynoszą na świat niebiańskie dary. Owe dary wspomagane są przez znaki, które każdemu objawiają, że Boża ochrona, wsparcie i dary towarzyszą Jego posłańcom.”
A. Schlatter.

Grupa Biblijna

Istota Mszy Świętej

„Kościół naucza, że Msza św. jest przedłużeniem w przestrzeni i czasie nieskończonej w wartość i zasługi odkupieńczej ofiary Jezusa Chrystusa, którą On ustanowił w Wieczerniku i złożył z siebie za ludzkość w sposób krwawy na krzyżu Golgoty. Wielka to tajemnica, bowiem każdego dnia, w każdej minucie, na wszystkich krańcach świata, w świątyniach katolickich Jezus (Głowa Ciała Mistycznego czyli Kościoła) skła-

da siebie nieustannie za nas i w pewnym sensie wraz z nami (członkami Ciała) w ofierze miłej Bogu już w sposób bezkrwawy, tj. pod postaciami chleba i wina, przez ręce kapłana.

W Wielki Piątek nasz Pan cierpiał i umarł, a teraz, po swoim chwalebnym zmartwychwstaniu już nie cierpi i nie umiera fizycznie, ale wyniszcza siebie i umiera w sposób mistyczny. Od dnia wniebowstąpienia Chrystus spr-

wuje nadal swoje najwyższe i wieczne kapłaństwo. Dzięki Mszy również my mamy to szczęście, mogąc zetknąć się z całym misterium paschalnym, z tajemnicami naszego zbawienia.

Akt ofiarny nie jest jedynie wspomnieniem rzeczy przeszłej, to dzieje się rzeczywiście. Obrzęd Mszy nie odnawia Ofiary Krzyżowej w sensie dosłownym, ponieważ ona dokonała się raz jeden na Kalwarii, ale ponawia ciągle i ponadczasowo jej obecność, zasługi i skutki zbawcze. To ta sama ofiara, różna jedynie w sposobie ofiarowania i w tym, że na krzyżu była ofiarą tylko Chrystusa - Głowy ludzkości i złożoną w jej imieniu (może przy współudziale Maryi, złączonej z Nim więzami natury i łaski, i reprezentującej przysły Kościół). W Mszy św. natomiast mamy ofiarę Chrystusa i Kościoła - wszystkich członków Mistycznego Ciała.

Niezwykle ważnym aspektem przy określaniu i definiowaniu Mszy św. jest jej ścisły związek z Kościołem. Kościół katolicki, który jest Mistycznym Ciałem Chrystusa uczestniczy w ofierze swego Pana - Głowy tegoż Ciała. Kościół strzeże wiernie skarbu, jaki otrzymał od swego Założyciela. W „Konstytucji o liturgii świętej” czytamy: „Zbawiciel nasz podczas Ostatniej Wieczerzy, tej nocy, kiedy został wydany ustanowił eucharystyczną Ofiarę Ciała i Krwi swojej, aby w niej na całe wieki, aż do swego przyjścia, utrwalić Ofiarę Krzyża i tak umiłowanej Oblubienicy-Kościółowi powierzyć pamiątkę swej Męki i Zmartwychwstania: sakrament miłosierdzia, znak jedności, węzeł miłości, ucztę paschalną, w której pożywamy Chrystusa, w której

duśma napelnia się łaską i otrzymuje zadatek przyszłej chwały.”

Msza św. jest niejako własnością Kościoła, podobnie pozostałe sakramenty. Ci, którzy znajdują się poza nim, korzystają ze skutków Ofiary tylko pośrednio, zawsze przez niego i dzięki niemu. To Kościół celebrowe Eucharystie, on ustala i zatwierdza na mocy autorytetu otrzymanego od Chrystusa Pana ryty, ceremonie i przepisy dotyczące liturgii. To Kościół udziela kapłanom - przez swoich prawowitych biskupów - polecenie celebrowania, dając im do rąk księgi liturgiczne. Biskupi katolicy, następcy Apostołów pozostający w komunii z Biskupem Rzymskim, następcą św. Piotra, otrzymawszy od niego jurysdykcję z ustanowienia Bożego, kierują powierzonymi im Kościołami partykularnymi, uformowanymi na wzór Kościoła powszechnego jako zastępcy i legaci Chrystusa. Są oni widzialnym źródłem i fundamentem jedności.

Biskup posiada pełnię sakramentu święceń - plenitudo sacramenti ordinis (Pius XII). "Biskup, naznaczony pełnią sakramentu kapłaństwa, jest 'szafarzem łaski najwyższego kapłaństwa', szczególnie co do Eucharystii, którą sam ofiaruje, albo o której ofiarowanie się troszczy, a którą ustawicznie żywi się i wzrasta Kościół. (...) Każdym należyty m sprawowaniem Eucharystii kieruje biskup, któremu powierzony jest obowiązek oddawania Majestatowi Bożemu kultu religii chrześcijańskiej i kierowania tym kultem zgodnie z przykazaniami Pańskimi i prawami Kościoła ...".

Ks. Tomasz A. Dawidowski
Wybrała: Grupa Biblijna

Wniebowstąpienie Jezusa Chrystusa

„Gdzie go znajdujemy? Czy On, Zmartwychwstały, >>wyniesiony na miejsce po prawicy Boga (Dz 2,33)<<, nie jest tym samym całkowicie nieobecny? Czy też jest dla nas może w jakiś sposób dostępny? Czy możemy dotrzeć aż do >>miejsca po prawicy Boga<<? Czy w tej nieobecności jest jednak równocześnie jakaś rzeczywista obecność? Czy nie przyjdzie do nas dopiero w nieznanym nam dniu ostatecznym? Czy może przyjsć także i dzisiaj?

(...) Łukasz mówi, że kiedy Pan odszedł od nich definitywnie, uczniowie byli pełni radości. Otrzymali zadanie, które wydawało się niewykonalne i ponad ich siły. Jak mogli stanąć i mówić: >> Ten Jezus, który - jak się wydaje - poniósł porażkę, jest Zbawcą nas wszystkich?<< (...) uczniowie nie czują się opuszczeni. Nie myślą, że Jezus odszedł od nich daleko i zniknął w jakimś niedostępnym dla nich niebie. Są najbardziej pewni jego nowej obecności. Mają pewność, że Jezus jest teraz właśnie wśród nich obecny na nowy, pełen mocy sposób. Wiedzą że >>prawica Boga<<, zawiera w sobie nowy sposób Jego obecności, że ta obecność wśród nich jest teraz nieutrącana i że jest nam tak bliski, jak może być właśnie tylko Bóg.

Treścią obietnicy jest napełnienie ich mocą Ducha Świętego, misja zaś polega na tym, że mają być Jego świadkami aż po krańce ziemi.

Postawa uczniów nie polega na dociekaniu natury historycznej ani na wpatrywaniu się w nieznaną przyszłość. Chrześcijaństwo jest terażniejszością: darem i misją, obdarowaniem wewnętrzną bliskością Boga i - na tej podstawie - daniem czynnego świadectwa Jezusowi Chrystusowi. (...) zakończenie ewangelii Łukasza. Czytamy w nim, że Jezus wyprowadził swoich uczniów ku Betanii. Tam >>podniósł ręce, błogosławił ich. A kiedy ich błogosławił, rozstał się z nimi i został uniesiony do nieba<< Łk 24,50. Jezusa rozstaje się BŁOGOSŁAWIĄC. Błogosławiąc, odchodzi i z tym błogosławieństwem pozostaje uczeń. Jego ręce są nadal wyciągnięte nad tym światem. Te błogosławiące ręce Chrystusa są jakby chroniącym nas dachem. Są one jednak równocześnie gestem otwarcia, kiedy rozrywa świat, ażeby weszło do niego niebo i mogło w nim stać się obecnością. W tym geście błogosławiących rąk wyraża się trwała relacja Jezusa do jego uczniów i do świata. W swym odejściu przychodzi, ażeby nas wynieść ponad nas samych i otworzyć świat na Boga. Dlatego uczniowie mogli się radować, gdy wracali z Betanii do domu. W wierze wiemy, że Jezus unosi nad nami swe błogosławiące ręce. Jest to nieprzemijający powód chrześcijańskiej radości.” - papież Benedykt XVI

Grupa Biblijna

1. **Dzisiaj** dzieci z naszej parafii, podczas Mszy św. o g. 11.30 przystąpią do I Komunii Świętej. Otoczmy je naszą modlitwą.
2. Nabożeństwa majowe w naszym kościele **codziennie** o g. 16.30, a w **niedzielę** dodatkowo o g. 18.30 na Wzgórzu Marii. Zapraszamy do wspólnej modlitwy.
3. Trwamy również w Nowennie do Ducha Świętego, którą odmawiamy **codziennie** do **soboty** włącznie w ramach nabożeństwa majowego.
4. **Jutro** przypada 13 maja. Po wieczornej Eucharystii zapraszamy do udziału w nabożeństwie fatimskim.
5. W **czwartek** o g. 18.00 w kościele spotkanie kandydatów do bierzmowania wraz ze świadkami.
6. W **piątek** o g. 15.30 spowiedź dzieci, który przeżywają rocznicę I Komunii Świętej, a o g. 16.00 kandydatów do bierzmowania.
7. W przyszłą **niedzielę** 19 maja, w Uroczystość Zesłania Ducha Świętego, dzieci z naszej parafii przeżywać będą rocznicę I Komunii Świętej podczas Mszy św. o g. 11.30. O g. 17.00 młodzieży przystąpi do sakramentu bierzmowania.
8. Pragniemy zorganizować pielgrzymkę do Sanktuariów Wschodniej Polski w dniach od **8 do 12 lipca**. Zapisy i szczegóły w zakrystii.
9. W zakrystii można nabyć album wydany z okazji 100 – lecia parafii w cenie 100 zł.
10. Zachęcamy do lektury katolickiej prasy.
11. Solenizantom i jubilatom tygodnia życzymy wielu Bożych łask.
12. Bóg odwołał do wieczności **Antoniego Kusia i Jadwigę Kędziór**.

Intencje Mszalne 13 - 19 maja 2024 r.

PONIEDZIAŁEK 13.05.2024 NMP FATIMSKIEJ

godz. 07:00 – O Boże błogosławieństwo dla Rodziny Radia Maryja

godz. 17:00 – O Boże błogosławieństwo dla członkiń Róży Matki Bożej Fatimskiej

WTOREK 14.05.2024 ŚWIĘTO ŚW. MACIEJA

godz. 07:00 – + Józef GĄSIOR

godz. 17:00 – + Szymon OŁAK w 5 rocznicę śmierci

ŚRODA 15.05.2024

godz. 07:00 – ++ mama Zofia i tato Kazimierz, ++ teściowie, ++ z obu stron

godz. 17:00 – MSZA ZBIOROWA

1. O Boże błogosławieństwo dla uczestników nabożeństw fatimskich i s. Reginy
2. ++ Władysław, Janina, Anna
3. ++ rodzice Wilhelm i Marta

CZWARTEK 16.05.2024 ŚWIĘTO ŚW. ANDRZEJA BOBOLI

godz. 07:00 – ++ rodzice Maria, Stanisław, Zofia, Piotr

godz. 17:00 – Dzięczczynna za kanonizację św. Jana Pawła II, za Ojca Świętego Franciszka, z prośbą o kanonizację Prymasa Tysiąclecia

PIĄTEK 17.05.2024

godz. 07:00 – ++ rodzice Tadeusz, Jadwiga HEBDA, ++ bracia Ryszard, Józef, ++ bratowe Maria i Regina

godz. 17:00 – ++ Stanisława (f) i Józef

SOBOTA 18.05.2024

godz. 07:00 – + Ryszard MUSIAŁOWSKI w 2 rocznicę śmierci, + Mariusz MUSIAŁOWSKI w 15 rocznicę śmierci, + Danuta DWOICZKO

godz. 17:00 – O Boże błogosławieństwo dla rodzin naszej parafii i kapłanów posługujących w parafii

ZESŁANIE DUCHA ŚWIĘTEGO 19.05.2024

godz. 07:00 – + Marianna (f) KONIECZNA

godz. 08:30 – Dzięczczynna za otrzymane łaski z prośbą o Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej Nieustającej Pomocy dla całej rodziny

godz. 10:00 – + mąż Wilhelm TAUB w 11 rocznicę śmierci

godz. 11:30 – O Boże błogosławieństwo dla dzieci przeżywających rocznicę I Komunii Świętej

godz. 17:00 – + mąż Roman w 20 rocznicę śmierci, ++ rodzice, teściowie, dziadkowie

Parafia pw. Wniebowzięcia NMP

ul. Kamienna 8, 57-320 Polanica-Zdrój

tel.748681385, www.parafiapolanica.pl